

har Folkethinget overladt denne Sag til Hans Majestæts Visdom, og saa er jeg overbevist om, at Folkethinget vil gjøre Sit til, vil for sin Part søge at komme til en Overenskomst med de Mænd, som Kongen efter sin bedste Overbevisning vil indsette til at regjere dette Land. Jeg forlangte Ordet i Særdeleshed paa Grund af, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds yttrede, at dette Things Flertal paafod, at det havde viist sig, at Folket ved de efter Dpløsningen foretagne nye Valg havde godkendt Flertallets Politik, og at det derfor nu kom til Kongen og bad ham om, at han nu vilde bøje sig. Imod denne Betragtning maa jeg nedlægge en Indsigelse, thi Forholdet er paa ingen Maade saaledes. Vi sige kun ganske simpelt en Ting, vi fremstiller for Hans Majestæt Situationen, naturligvis fremstille vi den saaledes, som vi se den, og bede dernæst Hans Majestæt om at tage Alt under nøie Overveielse og da at tage sin Beslutning. Jeg maa benegte, at man med Rette kan sige, at det vilde være en Eftergiven fra Kongens Side, en Opgiven af det Standpunkt, som Kongen indtog i Foraaret ved Svaret paa dette Things Adresse, naar han, hvis Ministeriet vilde finde sig foranlediget til at indgive sin Dimission, da modtog den. Dette maa jeg benegte; thi lige saa vel som jeg mener, at det ikke alene er Kongens Ret, men hans Pligt at have den Ret, som Grundloven har givet ham, lige saa viist mener jeg, at det paa ingen Maade kan siges at være en saadan Eftergiven fra Kongens Side, som det vilde være uberettiget at bønfaalde ham om, at han opgiver det Ministerium, som nu sidder ved Roret; thi dette Ministerium er sikkert ikke identisk med Kongedømmets Ret. Grunden, hvorfor jeg har kunnet slutte mig til den Adresse, der foreligger, endstjøndt jeg — jeg vil gjentage, hvad jeg sagde, da jeg havde Ordet i Formiddags — saa langt fra har ønsket dens Fremkomst, at jeg tværtimod paa det nuværende Tidspunkt beklager den, det er, at jeg ikke kan opfatte Stillingen, saaledes som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger) og især det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) have opfattet den. Jeg kan ikke opfatte dette Things Flertals Politik paa en saadan Maade, at det skulde være vor Pligt fra alle Sider, som ikke høre til dette Parti, at bekæmpe det forenede Bønstre til det Øberste. Der kan komme — og jeg er bange for, at der vil komme, om end jeg haaber det Modfatte — Omstændigheder, hvor jeg vilde betragte det som min Pligt, saa vidt det stod til mig, at bekæmpe dette Parti til det Øberste; men jeg ser ikke, at der endnu er nogen Nødvendighed derfor, thi endnu ere ikke alle Midler til Overenskomst forsøgte. Jeg staaer ikke saa rolig som mange af de Herrer overfor de Følger, som en Kamp mellem dette Things Flertal og Ministeriet efter al Sandsynlighed vil føre til om-

nogen Tid. Jeg vil ikke her indlade mig paa en Betragtning af provisoriske Finantsloves Lovlighed eller Ulovlighed, thi deres Lovlighed er for mig ikke det absolut Afgjørende; de kunne komme og kunne blive nødvendige, men det siger jeg selv fra mit Standpunkt, at det vilde være i højeste Grad sørgeligt, om de kom, og at i alt Fald Alle maa være enige om, at et saadant yderligt Skridt kun kunde moralisk forsvares — jeg taler slet ikke om det Juridiske — i det yderste Dieblisk. Derfor stemmer jeg for Adressen, forsaavidt den vedtages saaledes, som Endringsforslaget lyder.

Winther: Jeg har kun begjæret Ordet for at gjøre en Bemærkning om det, som fremkom fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger). Jeg skal, efter at Diskussionen er kommen saa langt frem, fatte mig i stor Korthed. Det ærede Medlem opregnede os en Del Love, som Regjeringen havde forelagt, og som han troede vare saadanne, at vi kunde være tjente dermed; men han burde jo, naar Dommen skulde kunne sældes i Genhold til en saadan Dpregning, tillige have viist, hvilke de Love vare, som Regjeringen havde forelagt, men som Thinget ikke havde kunnet gaa ind paa; først da var der et Grundlag for en retferdig Dom mellem Thinget og Regjeringen. Men dernæst skal jeg nævne, hvad det ærede Medlem ikke nævnedes, og det er det, jeg især vil fremhæve her, at der er mange Bestemmelser i Grundloven, som ere bekjendte, og som Regjeringen skulde bringe i Udførelse, men hvorom den ikke har forelagt noget Lovforflag. Jeg skal nævne Ministeransvarligheden, Retspleiens Adskillelse fra Forvaltningen, § 74, som netop i vor Tid særlig synes at trænge til Birkeliggjørelse, nemlig at Offentlighed og Mundtlighed skal gjenneføres ved hele Retspleien, og at Nævninger skulle indføres i Misgjerningsfager og i Sager, der reise sig af politiske Lovovertrædelser. Jeg vil tillade mig at spørge, om der ikke i dette Dieblisk er Trang dertil, da de Domme, der ere komne frem angaaende politiske Overtrædelser især gennem Pressen, ere af den Bestaffenhed, at det ikke er forsvarligt, naar Afgørelsen for Domstolene skal bevares, at lade denne Grundlovsparagraf blive uopfyldt. Fra det Dieblisk, denne Forordning er gjort i § 74, siger jeg, have vi ikke haft den fulde Tillid til Domstolene i disse to Aar af Sager.

Formanden: Jeg kan ikke erkjende, at denne Maade at omtale Domstolene paa er berettiget.

Winther: Maatte jeg blot til den ærede Formand bemærke, at jeg aldeles ikke har villet underkjende Domstolenes retferdige Dom fra deres Standpunkt, men jeg siger, at i Grundloven er det forudsat, at der skal et nyt Moment ind, naar